

Варненски Общински Вѣстникъ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Цѣната на вѣстника е винаги
прѣдплатено

за година само . . . . . 3 лева
за 1/2 година . . . . . 1-50 лева

Единъ брой 5 стотинки.

Пари, писма и всичко за вѣстника да се праща
до Град. Общинско Управление въ гр. Варна.

За обявления се плаща на дума:

За I страница . . . . . 5 ст.
За II страница . . . . . 3 ст.
За III и IV страница . . . . . 3 ст.

Издава Варненското Общинско Управление

МИНИСТЕРСТВО

на

Вхтр. Работи и Народ. Здраве
(Озд. Адм. Полиц.)

№ 3416.

22 Февруари, 1916 г.
СОФИЯ.

ОКРЪЖНО.

До всички М-ва, Главната Дирекция на По-
щитѣ, Телеграфитѣ и Телефонитѣ, Главната Дирек-
ция на Желѣзницитѣ и Пристанищата, Дирекцията
на Народното Здраве, г. г. Окр. Управители и Со-
фийския Градоначалникъ.

Въ новозавзетитѣ земи има два града съ еднакво име. Единиятъ отъ
(Негогинѣ) съ седалище на окръгъ и околия и се намира близо до градъ
Тимокъ, а вториятъ (Неготинѣ) е седалище на околия въ Кавадарския ок-
ръгъ и се намира близо до гр. Вардаръ.

Въ новозавзетитѣ земи и въ Стара-България има и два града съ едно
и също име Лѣсковецъ. Единия е седалище на околия Враческия окръгъ
и се намира при р. Морава, а втория се намира въ Горнеорѣховската око-
колия, Търновския окръгъ.

Заа да не ставатъ грѣшки при отправянето пощенската и телеграфна
кореспонденция и при други случаи Министерството на Вътрѣшнитѣ Ра-
боти и Народното Здраве Ви моли да се разпорѣдитѣ, щото отъ 20 мартъ
нататкъ подвѣдомственитѣ Ви учрѣждения и длъжностни лица да адреси-
ратъ пакетитѣ, колетитѣ, носилкитѣ телеграфитѣ си и пр. за гр. Неготинѣ
въ Кавадарския окръгъ и за гр. Лѣсковецъ въ Враненския така: „Него-
тинно на Вардара“ за първия гр. „Лѣсковецъ на Морава“, за втория, а
въ кореспонденцията си когато ще иматъ да споменуватъ тия градове да
не пропусчатъ да обозначаватъ думитѣ „на Вардара“ и на „Морава“

Г. г. Окр. Управители и Софийския Градоначалникъ, освѣнъ това ще
разпорѣдятъ, да се обяви на населението, че за напрѣдъ Неготинѣ (Кавадарско)
ще се нарича Неготинѣ на Вардара, а Лѣсковецъ (Враненско)
„Лѣсковецъ на Морава.“

Министръ подпр. Хр. Г. Поповъ, Главенъ секретаръ подп. А. Златановъ.

Началникъ на Отдѣлението: (подп.) Ст. Кировъ.

Настоящето въ прѣписъ пращамъ на г. г. Прѣседателя на Постоян-
ната комисия градскитѣ кметове и окол. началници за свѣдѣния и раз-
порѣждане № 1009

Варна, 1 Мартъ 1916 година.

Окр. Управителъ (подп.) Д-ръ Боевъ, Секретаръ (подп. А. Тодровъ.

Историята на гр. Варна.

Исторически бѣлѣжки

Историята на Варна датира отъ около прѣди 2500 години. Тя е принадлежала къмъ оная голѣма редица колонии, които **Milet** е насадилъ изъ тази областъ и ще е основана въ врѣмето когато **Astyages** е царувалъ въ Медия, значи къмъ 570 години прѣди Христа.

По онова врѣме градътъ се е казвалъ **Одесосъ** и върху неговитѣ най-стари сѣдбини е достигнало много малко до насъ. Първото извѣстие, което имаме, се отнася до единъ конфликтъ, които градътъ е ималъ съ Филипа II. Македонски вѣроятно въ год. 341. Този послѣдниятъ е прѣкратилъ обсадата на града безъ бой и сключилъ съ него миренъ договоръ.

Прѣзъ врѣме на римлянитѣ градътъ до бива голѣмо значение и е ималъ правото да сѣче свои пари, които показватъ обичайното тогава разнообразие на божества и емблеми. Въ послѣдно врѣме, особено при прокарването на водната канализация, тукъ се изкопаватъ много, произхождащи отъ тази епоха надписи, колони, скулптури, гробове и др. станини. Слѣди отъ стари постройки сж запазени само въ развалинитѣ на кулата при черквата Св. Георги.

Отъ краатъ на VII. вѣкъ насамъ градътъ се явява съ своето ново наименование.

Въ срѣднитѣ вѣкове той се споменава рѣдко. **Ibrisis** (1153) познава „**Barnas**“ като единъ голѣмъ морски градъ. Отъ 1201. година тя е наново българска и се посѣщава отъ много венециански търговци. Въ 1352. година тукъ се споменава единъ венециански консулъ, а **Pegolotti** и **Uzzano** наричатъ Варна, най-важното пристанище за износъ на храни отъ „**Bolgaria**.“

Прѣзъ втората половина на XIV. вѣкъ по тия брѣгове е царувала една българска династия отъ куманско произхождение. Въ сѣвѣдния Балчикъ, тогава наричанъ Карбона, е резидиралъ около 1346. год. силниятъ бояръ **Валикасъ**. Неговиятъ братъ **Добротичъ** е владѣялъ и надъ Калиакра, Варна и Еюна, а синю Иванко е сключилъ прѣзъ 1386 год. единъ договоръ съ генуезитѣ въ Цариградъ.

Отъ 1320 1389. год. варненскиятъ митрополитъ е билъ непосредствено подчиненъ на цариградския патриархъ, комуто тогава сж били подвластни голѣма частъ отъ градовете по цѣлия морски брѣгъ.

Варна добива свѣтвна извѣстность чрѣзъ нещастната битка въ 1444. год. която се е развила недалечъ отъ града (4—5 км.) въ западно направление по шосето за Добричъ. (Тази битка е описана отъ генералмайра **G. Köhler** въ неговата книга: „**Die Schlachten von Nicopoli und Warna**“ (Breslau 1882)

Въ тази битка полския кралъ **Светославъ IV.** е намѣрилъ смъртта си срѣщу султана **Мурадъ II.** Неговата глава турцитѣ занесли чакъ въ Бруса, а трупътъ му е билъ погребанъ, по свидетелството на **Behem**, въ една гръцка черква въ града.

Въ годинитѣ 1773. и 1810. Варна е била бомбардирана отъ Руситѣ, а въ 1828. годъ. слѣдъ слѣдъ тримѣсечна обсада, крѣпостта и е била взета отъ тѣхъ прѣдъ очитѣ на самия императоръ **Николай I.** За рѣшителнитѣ сражения при **Куртъ тепе** (сега **Гюндузъ чешма**) знаменитиятъ **Молто** въ своята книга: „**Der russisch türkisch Feldzug in der europ. Türkei 1828 und 1829**“ пише слѣдното: „Атаката срѣщу куртъ тепе е едно отъ най-блѣстящитѣ дѣйствиа прѣзъ този походъ и при всичко, че тя пропадна, нейното значение за благополучния край на операцията е твърдѣ голѣмо, главно поради своятъ мораленъ ефектъ върху неприятеля. Тази атака дойде наново да каже, че даже и при най-неблагоприятни условия, послушанието е една отъ главнитѣ воени добродѣтели. Впрѣки своята воля, принуденъ къмъ едно прѣдприятие въ успѣха на което той не може да не се съмнѣва, принцътъ **Евгений Бюртемберски**, слѣдъ като му остана само слѣното послушание, изпѣлни дадената заповѣдъ съ най-силентъ натискъ.“

Ощо и прѣзъ кримската война Варна е била засѣгната. Отъ това врѣме водятъ началото си французкитѣ гробища съ единъ хубавъ наметникъ.

Руско-турската война 1878/79. година не докосна Варна: нейната крѣпостъ този пътъ не попадна въ огнената линия зашото

тя бѣ настрана отъ полесраженията. Слѣдъ сключване на мира, Варна бидѣ прѣдана безъ бой.

На 8/21 ноември 1912. год. прѣдъ Варненскитѣ брѣгове, мноноспци отъ нашата флотилія побѣдоносно атакуваха турскиятъ воененъ параходъ „Хамидиѣ“, а на 14/27 октомври 1915 година градътъ биде бомбардиранъ отъ руската флота.

Народонаселение.

По числото на своитѣ жители, Варна заема трето мѣсто измежду градоветѣ въ страната. Тѣ възлизатъ сега на около 48000 души, а споредъ послѣдното прѣброяване на народонаселението, прѣзъ 1910. година сж били 41,419 души. Както обикновено е въ пристанищнитѣ градове, така и Варна не е етнографски компактна, а прѣдставлява една доста пѣстра картина (прѣди 60 години въ Варна не сж живѣли повече отъ 100 български фамилии). Така напр, прѣзъ 1905 год. въ Варна сж живѣли между другитѣ: Турци, татари и цыгани 6292; Арменци 4813; Гърци 2991.

Народонаселението на града расте постоянно; въ сравнение съ 1900. год., то се е увеличило съ повече съ повече отъ 200%. Причина за това сж главно благоприятнитѣ условия при които градътъ е поставенъ и които го правятъ единъ отъ най-крупнитѣ търговски центрове въ страната.

Интересна частъ отъ жителитѣ на Варна прѣдставляватъ *гагаузитѣ* — изтрчно православни християни, които иматъ за матеренъ езикъ турскиятъ. Нѣкои историци прѣдполагатъ, че това сж остатѣци отъ пра българитѣ, докато други ги опрѣдѣлятъ като потомци на куманитѣ. Тия послѣднитѣ бѣха достигнали голѣмо значение въ България. Прѣзъ три генерации (1280. — 1223.) на трона въ Търново царува една куманска династия — Тертеридитѣ. Името „Гагаузѣ“, познато въ цѣлѣта областъ отъ Одринъ до Одеса, е отъ старо произхождение. Нашиятъ писателъ Славейковъ обръща внимание върху сходството на това название съ името на тукашнитѣ стари кумани, които се казватъ „Узи“ или „Огузи“. Езикътъ на гагаузитѣ се различава твърдѣ малко отъ този на турцитѣ; той има само нѣкои отдѣлни думи и форми сродни на татарски езикъ. Въ тѣхнитѣ черкви често се

чуватъ проповѣди съ обръщението: „братя християни!“ Тѣ не живѣятъ само въ Варна, а сж повече или по-малко разпилени по цѣлата областъ между устията на Дунава, Силистра, Провадия и Източния Балканъ

Географско положение.

Разположена въ дѣното на единъ дълбоко врѣзанъ заливъ, Варна е важенъ кръстопътъ на различни морски и ж. п. линии. Въ пристанището ѝ влизатъ параходи, които подържатъ директни врѣзки съ всички открити морета, а къмъ вътрѣшността на страната водятъ линиитѣ; Варна — София, Варна — Русе, Варна — Добричъ. Кръстосвайки цѣла с. България, първата линия свързва Варна съ столицата, втората води до Дунава, а третата имаше за цѣлъ да постави пристанище въ по-непосрѣдствени врѣзки съ естествения му и най-близъкъ хинтерландъ, та по този начинъ да се засили неговата търговия. Слѣдъ като, обаче, този хинтерландъ биде така несправедливо отнетъ отъ България, тази по-прѣди така оживена жолѣзница, изпадна до положението на една второстепенна линия.

Пристанище

Варненскиятъ заливъ е изложенъ на чести с. и. вѣтрове, които прѣчатъ на параходитѣ спокойно да извършватъ своята работа. За да се прѣмахнатъ тия неудобства и така да се даде тлаткъ за заливане трафика въ пристанището, държавата се видѣ заставена да построи необходимитѣ защителни съоружения. Този строежъ се извърши отъ българско прѣдприятие по прановетѣ на единъ френски инженеръ и отъ 18. май 1906 год. пристанището е отдадено на експлоатация. Къмъ края на 1913 год. то е струвало на държавата около 9 милиона лева. Прѣзъ 1906 год. е дало приходъ 271,841 лв., въ 1911 год. той достига до 717,440 лв. а прѣзъ неблагоприятната 1913 год. поради нередовнитѣ съобщения, е билъ само 261,647 л.

Трафикътъ на пристанището става все по-оживенъ, разбира се, изключая послѣднитѣ години на военнитѣ събития. Така напр. прѣзъ 1913 год. то е било посѣтено отъ 773 парахода, които сж внесли 130.472,373 кгр. и сж изнесли 103.002,354 кгр. стоки, когато въ нормално врѣме тия цифри сж значително по-голѣми.

Варненското пристанище се посѣщава отъ параходи на различни дружества: най-вече отъ тия на българската търговска флота, а слѣдъ това отъ „Deutsche Levante Linie“ отъ австр. Lloyd“, отъ руското дружество за търговия и мореплаване, отъ французкото „Eraisinet“ и отъ други английски, холандски, гръцки и пр. параходи.

Търговия.

Облагодприятствувано отъ природата и вслѣдствие цѣлѣсообразне ж. п. тарифна политика, варненското пристанище стана важенъ търговски центръ съ далечевъ хинтерландъ; неговото влияние отива до най-западнитѣ покрайнини на страната. Въ 1911. год. прѣзъ варненската митница сж минали 415,554,076 кгр стоки, на стойностъ 94,183,749 лв. Никоя друга митница въ страната не е въ състояние да отбѣлжи такава крупни цифри. Това е една четвъртъ отъ цѣлата чуждестран на търговия на България.

Стокитѣ, които транзитиратъ пристанището, изъ цѣло взето, сж земледѣчески и животински продукти — като износни артикули — и сурови материали, фабрикати и полуфабрикати като вносни артикули.

Политически несполуки, които България прѣживѣ прѣзъ 1913. год. туриха единъ злосчастенъ край на развитието на гр. Варна, козто бидѣ най-болѣзнено засѣгнато. Чрѣзъ отнемането му на неговия най-близъкъ и най-живненъ хинтерландъ — златната Добруджа — въ стопански животъ на града настана значителенъ и очебещъ застоѣ. Отъ даннитѣ на едно статистическо издирване личи, че индустрията, занаятитѣ и търговията сж намалили своята по-прѣдшна работа съ около 40%. Тази цифра нѣма нужда отъ никакви по-нататѣшни обяснения; тя говори достасъчн ямо сама по себе. Както обаче, дългарийтъ е познатъ съ своята упоритостъ, така и варненецтъ не се обезкуражава: той знае, че сирѣмо него е извършена една ужасна неправда и сега, вѣрващи повече отколкото прѣди и то твърдѣ основателно че тя ще бжде прѣмахната, се отдава на сладката надежда за едно блѣскаво бъдеще на неговия обичъ градъ.

Индустрия.

Съ течение на врѣмето Варна стана мѣ-

сто и на значителна индустрия. Осебено послѣднитѣ години прѣди започването на войната съ Турция, отбѣлзлатъ основаването на нови прѣдприятия. Тука сега сжществуватъ повече отъ 35 индустриални заведения, които се ползватъ отъ облагитѣ на закона за насърчаване мѣстното производство. По значителни отъ тѣхъ сж:

Тъкаческа фабрика „Прогрессъ“ на Георги х. Дочевъ, има 300 стана, 224 работници и въ денонощие произвежда 14000 м. разни памучни платове.

Предарска фабрика „Кн. Борисъ“, акционерно д-во, съ 15000 вретена и 300 работници.

Пивоварница „Галта“, акционерно д-во, съ 40 работници и 18000 хкл. годишно производство

Тютюнева фабрика на „Обединенитѣ Тютюневи Фабрики“, акционерно д-во, има 106 работници и въ денонощие прѣработва 1200 — 1500 кгр тютюнь.

Мелница „Сила“, акционерно д-во, има 19 валци, 40 работници и въ 24 часа произвежда 100 тона брашно и трици.

Фабрика „Орелъ“, за химическо боядисване на дрѣжди, на Паница и Николовъ, има 45 работници и боядисва дневно отъ 4—5 хиляди бали прежда.

Застъпени сж, по-нататкъ, още и слѣднитѣ индустриални производства: захарни издѣлия, като халва, докумъ и бомбони; сапунъ; кожарство; растителни и смазочни масла; железарство; цементови издѣлия; бодлива тель; картонажни издѣлия; мебели; тъкачество на юта; винарство и пр.

Стопански животъ.

Стопанскиятъ животъ на гр. Варна се извършва подъ влиянието на прѣзморската търговия, която дава прѣпитание на голѣма частъ отъ неговитѣ жители. Едни отъ тѣхъ намиратъ занятие като носачи и колари въ пристанището, а други — като по-малки или по-голѣми търговци-комиссионери. Разбира се и занаятитѣ заематъ съотвѣтно мѣсто. Отъ тия послѣднитѣ най-развити сж: обущарството, шивачеството, столарството, зидарството и рибарството. Като второстепенно занятие се практикува и лозарството.

Поради своята развита търговия, Варна е сжщо така и париченъ пазаръ отъ голѣмо

значение. За да задоволяватъ съществуващите въ тази насока нужди, много отъ голѣмитѣ банки въ страната иматъ свои клонове тукъ. По-крупнитѣ сж: Българската Народна Банка, Българската Земледѣлческа Банка и Българската Кооперативна Банка, които сж държавни институти; послѣ акционернитѣ дружества: Генерална Банка, Търговска Банка, Кредитна Банка „Гирданъ“, Балканска Банка. Съществуватъ освенъ това още много спестовни дружества, които развиватъ доста жива дѣйность, сж обаче само отъ локално значение.

Да подпомага развой на стопански животъ изобщо и на търговията специално, както и да съдѣйствува за установяването на благоприятни тѣмъ условия, има да се грижи мѣстната Търговско Индустринлна Камара. При познатъ отъ държавата, по силата на специаленъ законъ, организиранъ, обаче, отъ частната инициатива институтъ, тази послѣдната се ползува съ голѣма автономность и проявява похвална дѣйность. Въ града съществува и една Стокова Бора, основана отъ търговската камара и занимаваща се изключително съ житна търговия. Тази е най-голѣмата бора въ страната.

Учрѣждения.

Варна е първостепененъ окръженъ градъ и сѣдалища на владика. Въ зависимостъ отъ това, тука съществуватъ учрѣждения като окръжно и околийско управление, градоначалство, градско общинско управление, окр. пост. комисия, финансовъ началникъ, окръженъ съдъ и пр.

Градътъ се радва на една първогласна и модерно наредена болница съ 175 лѣгла, а недалдѣ отъ него, при манастира „Св. Константинъ“ въ едно прѣкрасно заливче на морския брѣгъ, се намира разположенъ единъ отговарящъ на всички съврѣмени изисквания санаториумъ за слабогърди а рахитични дѣца.

Варна е седалище на българската морска флота, на единъ пѣхотенъ полкъ, на II бригада отъ IV. дивизия и на брѣгова артилерия.

Много държави иматъ тукъ свои консулства.

Училища.

България е една страна въ която за развой на училищното дѣло се правятъ сра-

внително най голѣми жертви. Сжщо и Варна е направила въ това отношение заблѣжителенъ прогресъ. Първото бѣлгарско училище е било основано тукъ прѣвъ 1860 година и е имало всичко на всичко 40 ученика и ученички.

Слѣдъ единъ самостоятенъ животъ отъ не още 40 години, картината на училищното дѣло въ Варна изглежда съвсѣмъ другояче. Едно добро сравнени прѣдставляватъ монументалнитѣ сгради въ които сега се помѣщаватъ двѣтѣ гимназии и търговското училище.

Дѣвическата гимназия съществува като държавно училище отъ учебната 1883/84 година и е имала тогава само четири класа съ всичко 73 ученички и 8 учители. Училището се е развило много бърже и държавата се е видѣла принудена да отдѣли срѣдства за построяването на едно гимназиално здание което да отговаря на всички съврѣмени изисквания. Това е станало въ годинитѣ 189—96 Обкрѣжена отъ просторна градина, приличната на дворецъ постройка, служи на своята цѣль и едно отъ най-заблѣжителнитѣ украшения на града. Тя е струвала на дѣжавата повече отъ 1 милионъ лева и е образцово наредена. Прѣвъ токущата учебна година въ тази гимназия има 832 ученички, а учителската колегия се състои отъ 32 души. Въ гимназията съществува и единъ държавенъ дѣвически пансионъ.

Мажската гимназия. започва своето съществуване прѣвъ 1879 година като едно реално училище. То се е помѣщавало въ една турска къща и е имало 66 ученици съ трима учители. Прѣвъ 1884/85 година това училище става пълна гимназия и има вече 240 ученици съ 11 учители. Прѣвъ идущата година е била привършена постройката на гимназиално здание въ което гимназията сега се помѣщава и чинето разширяване е рѣшено, защото то не е въ състояние вече да задоволява нарастналитѣ съ врѣмето нужди. Прѣвъ 1914/15 години гимназията е имала 721 ученици и 36 учители. Курсътъ, както и на дѣвическата гимназия, е петъ годишенъ.

Търговското училище, основано и издържано отъ местната търговско-индустринлна камара, съществува отъ 11 години насамъ. Сжщо и това училище има свое собствено здание, недонскарано още напълно, и е едно отъ най-реномиранитѣ търговски училища въ

страната Учителскиятъ персоналъ се състои отъ 12 души, ученици има 230, а курсътъ му е четири годишенъ.

При флота съществува едно сръбно специално училище за машинни техници, което дава добри обучени сили, дървени също и отъ частната индустрия. Обучението обхваща и военната служба и продължава седемъ години.

Тукъ има и единъ държавенъ институтъ за глухоними, въ който питомците биватъ обучаваши и на разни занаяти.

Въ града има още по двѣ прогимназии за момчета и момичета съ около 1500 ученици и ученички и 14 основни училища съ по-вече отъ 3000 дѣца. Осщо: едно еврейско, двѣ арменски и шестъ турски училища.

Черкви.

Варна има слѣднитѣ български черкви:

1. Катедралата „Св. Богородица“, построена въ 1882. година.

2. Първата българска черква „Св. Арх. Михаилъ“, построена въ 1863. год.

3. Бившата гръцка метрополитска черква, подновена въ 1838. год слѣдъ като е била унищожена отъ пожаръ въ 1836. год.

4. Черквата „Св. Георги“, която се намира до едни развалини отъ византийско вѣме; има надписъ отъ 1605. година.

5. „Св. Богородица“, отъ 1902. год.

6. „Св. Параскева“, съ неизвѣстно произхождение.

Послѣднитѣ три черкви сж полуподземни.

Градътъ има още: 9 джамии, една синагога, една протестанска и една католическа черква.

Паметници.

Варна не е особено богата съ паметници.

На площада прѣдъ катедралната черква се издига единъ паметникъ за падналитѣ въ сръбско българската война прѣвъ 1885 год. офицери и войници отъ варненския полкъ.

Недалечъ отъ това мѣсто, въ малката градска градина е поставенъ върху граничентенъ пиедесталъ бюстътъ на Графъ Игнатиевъ, заслужилитъ руски посланикъ въ Цариградъ, който чрѣзъ Св. Стефанския миръ искаше създаването на една велика България.

Прѣдъ общинското управление се нами-

ра една мраморна монументална чешма отъ 1840 г., съградена въ честь на султана Махмудъ II, който е далъ първитѣ свободи на тукашнитѣ християни. Дългтъ надписъ възпѣва неговитѣ добродетели.

Главната алея въ морската градина, отвѣдъ малкото мостче, се нарича „Алея на Възраждането“ и въ нейната сръда сега се намиратъ сръшупоставени бюстовете на Хр. Ботевъ и В. Левски—двамата велики борци за нашата свобода. На единия край на тази алея ще бжде издигнатъ голѣмъ паметникъ на свободата; другиятъ ще се ограничава съ едно монументално здание за археологически музей, а отъ двѣтѣ и страни ще бждатъ поставени въ хронологически редъ бюстоветѣ на ония българи, които иматъ заслуги за духовното и политическо възраждане на своя народъ.

Обществень животъ.

Въ мирно врѣме Варна е единъ веселъ градъ върху живота на който която силното престанишно движение слга своятъ отпечаткъ.

Зимно врѣме се уреждатъ почти всѣка седмица танцувални вечери, концерти и театрални прѣдставления. Първитѣ се даватъ обикновено въ офицерския клубъ и „юнашкия“ салонъ а послѣднитѣ въ кинематографическия театръ „Коста Раневъ“. Една постоянна театрална група тука още не съществува; нейното организиране се отлага за слѣдъ привършване на новата театрална постройка.

Прѣзъ лѣтний сезонъ, животътъ се развива въ морската градина, гдѣто благотворителитѣ дружества уреждатъ почти всѣки недѣленъ день сл. обѣдъ градински увеселения. Освѣнъ това, всѣка вечеръ въ бюфета на градината свири военна музика. По това врѣме градътъ се посещава отъ много гости, които идатъ тукъ да правятъ морски бани. Въ това отношение, Варна има реномето на единъ сравнително благоустроенъ курортъ и поради благоприятнитѣ условия при които той се намира, може да се очаква, че неговото бждеще като морска баня е блѣстяще. Остава само да се построятъ бани съ всѣки съврѣменни удобства и единъ голѣмъ хотелъ съ казино, който да дава на посѣтителитѣ всичкиятъ желанъ комфортъ.

По-заможната частъ отъ жителитѣ на града прѣкарватъ лѣтото въ лозята, гдѣто тѣ иматъ хубави вили, съ които е осѣянъ мор-

святъ брѣгъ между града и Евксиноградъ. Опителната красота на лунитѣ лѣтни ноци тукъ е единствена и дири равни на себе си.

Въ музикално отношение градътъ е сжщо така добръ поставенъ. За развои на модерна и национална музика се грижи едно симфоническо дружество въ което се четатъ и реферати по въпроси изъ областта на разнитѣ изкуства. Въ тази насока работятъ сжщо така съ похвална прилѣжностъ както учителитѣ по музика въ гимназитѣ така и военитѣ музика на флота и на 8. полкъ.

Спортътъ въ града се застъпва главно отъ едно добръ развито юнашко дружество и отъ велосипедисткото д-во. Сжществуватъ още: ловно дружество и еднъ клубъ за тенисъ, който има своятъ плацъ въ морската градина.

Отъ благотворителнитѣ дружества за отбѣлѣзване сж:

„Червенъ кръстъ“, който брой много членове и развива твърде жива дѣйностъ.

„Майка“ женско дружество, което из-

държа съ свои сръдства едно стопанско училище.

Двѣ други женски дружества издѣжватъ по едно старопиталище и сиропиталище. Въ това послѣдното мѣстната търговско-индустриална камара се зае съ уреджането на една кошничарска работилница.

Едно научно дружество, което заслужава особено отбѣлѣзване, е архелогическото дружество, основано въ 1916 год. То се грижи за уредбата на архелогическия музей, които е нареденъ приврѣмене въ дѣвичдската гимназия и макаръ поставенъ при неблагоприятни условия, разполага съ една твърдѣ богата сбирка. За проучване историята на града това дружество сжщо така има голѣми заслуги. По случай 10 гидишния си юбилей който ще празнува прѣзъ 1916 г дружеството готви да издаде една „История на града Варна“. То е публикувало до сега деветъ „Отчета“ и седемъ „Извѣстия“, съ иллюстрации.

Варненско Градско Общинско Управление.

Заповѣдь № 77

Гр. Варна, 12 Мартъ 1916 год.

Отменявамъ заповѣдта си отъ 25 февруарий т. г. подъ № 64, по отношение цѣнитѣ на слѣднитѣ артикули: пуекъ, мисирка, гъска, патица (юрдечка) кокошка и яйце и разрѣшавамъ продажбата имъ да става съ по умѣрени цѣни, а не както бѣше казано въ горната заповѣдь.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

8-МО ПОЛКОВО ВОЕННО ОКРЪЖИЕ

№ 2236

гр. Варна, 11 Мартъ 1916 год.

На основание телеграмата отъ Началника на 4 Прѣлавска Дивизиона Область подъ № 2348 т. г., моля Господинъ Кмете, да се съобщи на всички младежи опрѣдѣлени за школата за запасни подпоручици, когато ще бждатъ повикани въ сжщата, непрѣменно да носятъ документитѣ си, свършилитѣ сръдни учебни завѣдения и легализирани дипломи, безъ тия документи нѣма да се приематъ въ

Школата, а ще се назначаватъ въ войсковитѣ части на общо основание.

Кого ще се извикатъ въ Школата, допълнително ще Ви се извѣстя.

Отъ Щаба на 8-мо Пол. Воено Окръжие.

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 2149

гр. Варна, 5 Мартъ 1916 год.

На основание писмото отъ щаба на Варненския Укрѣпенъ Пунктъ отъ 4 тектций подъ № 189 обявява се на господа Варненскитѣ граждани.

1 Че отъ днесъ нататъкъ всички заведения въ града изъ крайнитѣ участъци ще се затварятъ вечеръ точно въ 8 ч. като подъ думата затворено се разбира да бждатъ изгасени вече ламбитѣ, а пачистването на заведениянето да става сутирно, понеже подъ този прѣдлогъ много съдържатели държатъ заведенията си до 10 часа вечертъта.

2 Заведѣнията въ цѣнтра на града ще се държатъ отворени до 10 часа вечертъта.

3 Строго се забранява да се спущатъ

пердетата не прозорцртѣ на заведѣнията до часа опредѣленъ за затваряне.

4 Всички цивилни лица отъ двата пола които се заловятъ да ходятъ изъ улицитѣ по късно отъ 10 часа вечерята непременно ще се арестуватъ въ участъцитѣ. Исключение само на пристигналитѣ пътници и тези които отиватъ по спѣшна работа наримѣръ за лѣкарь или лѣкарства.

5 Най-строго се забранява следъ 9 ч. вечеръ да се возятъ цивилни лица на файтони, а следователно и циркулация на файтони изъ улицитѣ, освенъ тѣзи които ще отиватъ на гарата да чакатъ трена и да взематъ пътниците, които отмарватъ право по мѣстата имъ.

6 Забранява се вечеръ денемъ спирането талии изъ улицитѣ или прѣдъ заведеніята.

7 Прѣдопрѣждаватъ се съдържателитѣ на заведеніята, че за неспазване пунктоветѣ първий и вторий отъ настоящето обявление ще бждатъ най-строго наказани и заведеніята имъ затваряни.

8 Забранява се на хотелиеритѣ да приематъ леки жени отъ града за приищуване въ хотела било сами или съ мъже.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

Варненско Градско общинско Управление.

Заповѣдь № 54

гр. Варна, 20 Февруарий 1916 г.

Отъ извѣстно врѣме насамъ се е констатирало, че продавачитѣ на прѣсна риба, която разнасятъ на табли изъ улицитѣ и площадитѣ на гр. Варна, продаватъ я много скъпо на гражданитѣ, като някои даже съ си служиви съ невѣрни и непровѣрени теглилки.

За да се избѣгнатъ тия злоупотребления отъ една страна и да може да се упражнява по добъръ контролъ отъ страна на общината, санитарнитѣ административни власти, а така също и за запазване интереситѣ на общината, които направи жертви за построяване на специални за цѣльта рибарски дюгени отъ друго, за това като отбѣняватъ

заповѣдта си отъ 30 Декемврий 1914 год. подъ № 1904, то на основание чл. чл. 65 и 66 отъ закона за градскитѣ общини,

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1) Строго се збранява продаването на прѣсна риба съ табли по улицитѣ, площадитѣ и др. мѣста на града. Рибата ще се продава само въ градскитѣ рибарски дюгени.

На нарушителитѣ на настоящата ми заповѣдь ще се съставитъ актове и наказватъ по чл. 72 отъ закона за градскитѣ общини до 50 лв глоба.

2) Исполнението на настоящата заповѣдь се възлага на общинскитѣ санитарни агенти и административни власти.

3) Прѣписъ отъ настоящата заповѣдь да се прѣдстави Г ну Ваненскому Окр. Управителю, за свѣденіе.

Кметъ: СТ. САВОВЪ.

Варненско Градско Общинско Управление.

Обявление

№ 2403

Гр. Варна, 14 Мартъ 1916 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 15 Април. т. г въ кметството 10 часа прѣдъ обѣдь ще се наизведе тѣргъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ общинскитѣ рибарски дюкяни подъ №№ 1 и 2 въ халата на I участъкъ за врѣме отъ датата на сключване договоритѣ до 31 Декемврий 1916 год.

Първоначалната цѣнна за веѣкой дюкянъ ще се опредѣли отъ трѣжната комисиия въ денътъ на тѣрга.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

